

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 29. maj 2000 af Østre Landsrets 12. afdeling
(landsdommerne Ina Steincke, Kjærsgaard og Taber Ramussen
med domsmænd).

12. afd. a.s. nr. S-3550-99:

Anklagemyndigheden

m o d

erstatningssøgende

E

(cpr.nr.)

(Advokat Manfred W. Petersen e.o.).

Københavns Byrets 25. afdelings dom af 30. august 1999 (sag
nr. 4775/99) er anket af erstatningssøgende *E*
med påstand om, at der ydes ham takstmæssig erstatning med
renter.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse

Erstatningssøgende har været til stede under domsforhandling-
en i landsretten.

Forsvareren har henvist til erklæringer og skrivelser af 1991,
2. august 1998, 20. april 1994, 11. januar 1995 og 22. marts
1995 vedrørende appellants psykiske lidelse.

Landsretten tiltræder, at en sigtet ikke har pligt til at ud-

tale sig hverken til politiet eller i retten, men en sigtets brug af denne ret er ikke i enhver henseende konsekvensfri.

Herefter og af de af byrettens flertal anførte grunde samt da det for landsretten anførte, herunder om erstatningssøgendes psykiske lidelse, ikke fører til andet resultat, tiltræder landsretten, at anklagemyndigheden er frifundet, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk., 3 og tildels tillige stk. 2.

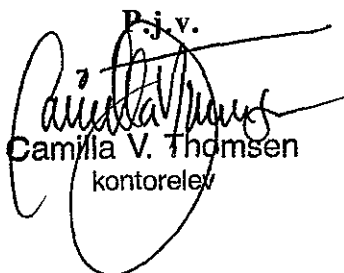
T h i k e n d e s f o r r e t :

Københavns Byrets 25. afdelings dom i sagen mod erstatningssøgende **E** stadfæstes.

Erstatningssøgende betaler sagens omkostninger for landsretten, dog således at det offentlige betaler 500 kr. + moms af forsvarersalæret.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den **21 OKT. 2019**

P.j.v.

Camilla V. Thomsen
kontorelev

UDSKRIFT AF DOMBOGEN
FOR

KØBENHAVNS BYRETS 25. AFDELING

Den 30. august 1999 blev i

sag nr. 4775/1999,
anklagemyndigheden

mod

erstatningssøgende

E

cpr.

ANKET

mod

anklagemyndigheden

afsagt følgende

D O M :

Under denne sag, der er behandlet under medvirken af domsmænd, har Statsadvokaten for København m.v. ved tilkendegivelse af 23. februar 1999 i medfør af retsplejelovens § 1018 a, indbragt en sag for retten, hvorunder erstatningssøgende **E** har fremsat krav om erstatning i anledning af, at han i perioden 5. december til 17. februar 1995 var frihedsberøvet.

Erstatningssøgende blev ved dom af 14. maj 1996 frifundet for overtrædelse af straffelovens § 191 og våbenloven, men idømt en bøde på 1.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Endvidere fandt retten, at **E** ved de strafbare handlingers foretagelse havde befundet sig i den straffelovens § 69, stk. 1, beskrevne tilstand.

Erstatningssøgende har ved skrivelse af 5. august 1996 og 5.

december 1997 fremsat krav på erstatning henholdsvis stor kr. 36.550,00 og kr. 27.570,00 senere korrigeret til 27.995,00 kr. eller ialt kr. 64.545,00 med tillæg af renter fra kravenes fremsættelse.

Erstatningskravet er opgjort til:

1. Erstatning for frihedsberøvelsen

a. For perioden 5. december 1994
til 17. februar 1995 kr. 36.550,00

1. Tabt arbejdsfortjeneste

Tabt arbejdsfortjeneste i
11 uger á 2.545,00 kr. 27.995,00
I alt kr. 64.545,00

Statsadvokaten afviste ved skrivelse af 23. oktober 1997 erstatningskravet dels på grund af, at kravet var for sent fremsat, dels under henvisning til, at erstatningssøgende havde udvist egen skyld.

Afgørelsen blev påklaget til Rigsadvokaten, der ved skrivelse af 16. januar 1998 afviste kravet om erstatning under henvisning til, at erstatningskravet var fremsat efter udløbet af den i retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Ved skrivelse af 2. februar 1998 anmodede erstatningssøgende om at få kravet indbragt for retten.

Ved Københavns Byrets dom af 26. november 1998 henvistes erstatningskravet til realitetsbehandling i rigsadvokaturen.

Rigsadvokaten afviste den 3. februar 1999 kravet på grund af egen skyld.

Ved skrivelse af 8. februar 1999 har advokat Thorkild Høyer begæret kravet indbragt for retten.

Anklagemyndigheden, der har indbragt erstatningsspørgsmålet i medfør af retsplejelovens § 1018 f, stk. 1, har påstået, at kravet afvises, under henvisning til, at F har

udvist egen skyld, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk 3.

Erstatningskravet er det samme som ved den første indbringelse for retten. Kravets størrelse har ikke givet anledning til bemærkninger fra anklagemyndighedens side.

Domsmandsrettens bemærkninger:

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at erstatningssøgendes svoger under flere politiforhør i Norge afgav detaljerede forklaringer om, at han var kurér for erstatningssøgende. Da erstatningssøgende herefter blev anholdt og forholdt svogerens forklaring, nægtede han at udtale sig til politiet, hvis ikke advokat Manfred Petersen var til stede. Da hverken Manfred Petersen eller en anden af erstatningssøgende ønsket advokat kunne være til stede, ville han ikke udtale sig. I Grundlovsforhør dagen efter nægtede han sig skyldig. Erstatningssøgende har herefter ikke ønsket at udtale sig yderligere om sagen, hverken til politiet eller til retten. Således bemærkes, at erstatningsøgende ikke ønskede sig fremstillet ved fristforlængelsen den 19. december 1994 og heller ikke ønskede at udtale sig i retten den 16. januar 1995, uagtet hans forsvarer Manfred Petersen ved sidstnævnte lejlighed var mødt.

Endelig lægges det til grund, at erstatningssøgende blev løsladt, da svogeren havde afgivet en indenretlig forklaring den 17. februar i Oslo.

Domsmandsretten bemærker, at en sigtet ikke har pligt til at udtale sig hverken til politiet eller til retten. Vedkommendes tavshed bør derfor ikke i sig selv komme ham til skade.

To af rettens dommere finder imidlertid i et tilfælde som det foreliggende, at erstatningssøgende ved bevidst ikke at ville udtale sig hverken til politiet eller til retten i en situation, hvor han ved, at en anden person i detaljerede vendinger peger på ham som gerningsmand, bringer sig selv i en situation, hvor han styrker mistankegrundlaget mod sig og uvægerligt risikerer at blive fængslet og forlange fængslingen. Der foreligger efter disse dommers opfattelse en sådan

grad af egen skyld, at anklagemyndigheden bør frifindes.

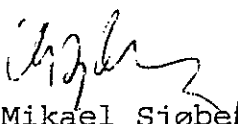
En dommer bemærker, at tiltalte har udtalt sig i et grundlovsforhør. Denne dommer finder ikke, at tiltalte ved ikke efterfølgende at ville udtale sig har udvist egen skyld, og denne vil derfor imødekomme erstatningskravet.

Der gives dom efter stemmeflertallet.

T H I K E N D E S F O R R E T :

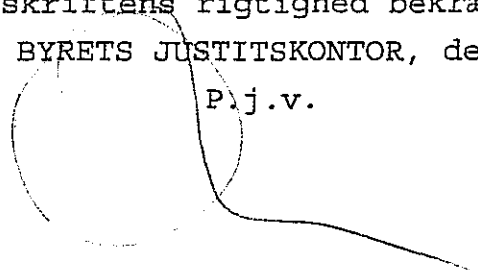
Anklagemyndigheden frifindes for det af erstatningssøgende
E fremsatte krav.

Erstatningssøgende skal betale sagens omkostninger, herunder 4.500 kr. + moms i salær til den beskikkede forsvarer, advokat Thorkild Høyer.

Mikael Sjøberg

Udskriftens rigtighed bekræftes
KØBENHAVNS BYRETS JUSTITSKONTOR, den
P.j.v.

3 - SEP. 1999

Helle Sauer